Biblia latina

[Basel: Johann Amerbach], 1482 Seite 243

dauid nuncijs tulit eā. Que cū ingressa
esset ad illū: dormiuit cū ea. Statimq̨
sctificata ē ab īmundicia sua. et reu̾sa est
domū suā cōcepto fetu. Mittēsq̨ nun-
ciauit dauid et ait: Cōcepi. Misit autē
dauid ad ioab dicēs. Mitte ad me vri-
am etheū. Misitq̨ ioab vriā ad dauid
Et venit vrias ad dauid. Quesiuitq̨
dauid q̄ recte ageret ioab ⁊ pp̄ls ⁊ quō
āministraret bellum. Et dixit dauid ad
vriam: Vade in domū tuā et laua pe-
des tuos. Et egressus est vrias de domo
regis. secutusq̨ ē eum cibꝰ regius. Dor-
miuit aūt vrias an̄ portā domꝰ regie cū
alijs seruis dn̄i sui. et nō descēdit ad do-
mum suā. Nunciatūq̨ ē dauid a dicen-
tibꝰ: Nō iuit vrias in domū suā. Et ait
dauid ad vriā: Nunq̇d nō de via veni-
sti? Quare nō descēdisti in domū tuā?
Et ait vrias ad dauid: Arca dei ⁊ isrl̄ ⁊
iuda habitāt in papilionibꝰ: ⁊ dn̄s meꝰ
ioab et s̄ui dn̄i mei sup̱ faciem terre ma-
nent. et ego ingrediar domū meā vt co-
medā et bibā et dormiā cū vxore mea?
Per salutē tuā et p̱ salutē aīe tue non
faciam rem hāc. Ait ḡo dauid ad vriam:
Mane h̄ etiā hodie. et cras dimittam te
Mās̄it vrias ī hierl̄m ī die illa ⁊ altera:
⁊ vocauit eū dauid vt comederet corā
se ⁊ biberet. ⁊ īebriauit eū. Qui egressus
vespere dormiuit ī stratu suo cū s̄uis dn̄i
sui. ⁊ in domū suā nō descēdit. Factū ē
ḡo mane. ⁊ scripsit dauid ep̄lam ad ioab
misitq̨ p̱ manū vrie. scribens in epistola
Ponite vriā ex aduerso belli vbi fortis-
simū ē p̄liū. et derelinq̇te eū vt p̱cussus
intereat. Igit̄ cū ioab obsideret vrbē po-
suit vriam in loco vbi sciebat viros esse
fortissimos: egressiq̨ viri de ciuitate bel-
labāt adu̾sum ioab. et ceciderūt de pp̄lo
seruorū dauid et mortuus ē etiam vrias
etheꝰ. Misit itaq̨ ioab ⁊ nunciauit da-
uid oīa u̾ba p̄lij: p̄cepitq̨ nūcio dicēs:
Cū cōpleueris vniu̾sos sermones belli
ad regem. si eū videris indignari. ⁊ dixe-
rit q̄re accessistis ad murū vt p̄liaremini:
an ignorabatis q̄ multa desup̱ ex muro
tela mittāt̄: q̇s p̱cussit abimelech filium
hierobaal: nōne mulier misit sup̱ eū fra-
gmē mole de muro. et interfecit eū in the-
bes. q̄re iuxt̄ murū accessistis. dices: Etiā
seruꝰ tuꝰ vrias etheus occubuit. Abijt ḡo
nuncius. ⁊ venit ⁊ narrauit dauid oīa q̄
ei p̄ceperat ioab. ⁊ dixit nūcius ad dauid
Preualuerūt aduersū nos viri. ⁊ egres-
si sunt ad nos ī agrū. Nos aūt facto im-
petu p̱secuti eos sumꝰ vsq̨ ad portā ciui-
tatis. et direxerunt iacula sagittarij ad
seruos tuos ex muro desuper. mortuiq̨
sunt de seruis reg̃. Quin etiā seruꝰ tuus
vrias etheus mortuꝰ ē. Et dixit dauid
ad nūciū. Hec dices ioab: Nō te fran-
gat ista res. Varius enī euentus ē belli.
et nunc hunc et nunc illum cōsumit gla-
dius. Cōforta bellatores tuos aduersus
vrbem vt destruas eam. ⁊ exhortare eos
Audiuit autē vxor vrie q̄ mortuus esset
vrias vir suꝰ. ⁊ planxit eū. Transactoq̨
luctu misit dauid et introduxit eam ī do-
mum suā. et facta est ei vxor: peperitq̨ ei
filiū. Et displicuit verbum hoc q̇d fece-
rat dauid coram dn̄o. XII

Misit ḡo dn̄s nathan ad dauid:
Qui cū venisset ad eū. dixit ei:
Responde mihi iudiciū. Duo
viri erant in ciuitate vna. vnus diues et
alter paup̱. Diues habebat oues et bo-
ues plurimos valde. paup̱ aūt nihil ha-
bebat oīno p̄ter ouē vnā p̱uulā quam
emerat ⁊ nutrierat. ⁊ que creuerat apud
eū cū filijs eius: simul de pane illiꝰ come-
dēs ⁊ de calice eius bibēs. et in sinu illiꝰ
dormiens: eratq̨ illi sicut filia. Cū autē
p̱egrinus q̇dam venisset ad diuitē: par-
cens ille sumere de ouibꝰ et de bobꝰ suis.
vt exhiberet cōuiuiū p̱egrino illi q̇ vene-
rat ad se. tulit ouē viri paup̱is ⁊ p̄para-
uit cibos hoī q̇ venerat ad se. Iratꝰ autē
indignatiōe dauid aduersus hoīē illū
nimis. dixit ad nathan: Viuit dn̄s: q̄m
filius mortis ē vir q̇ fecit h̄. Ouē reddet
in q̄druplū: eo q̄ fecerit u̾bū istud et nō
pepercerit. Dixit aūt nathā ad dauid:
Tu es ille vir q̇ fecisti hanc rē. Hec dicit

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0242
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG